3 Z 242

Opłacono gotówką.

Nr. 18. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 5. maja 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie
Ministra Opieki Społecznej
z dnia 29 marca 1934 r.
w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 7 marca 1934 r.

Na podstawie §§ 24 i 27 rozporządzenia o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. w brzmieniu nadanem temuż rozporządzeniu rozporządzeniem z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 643) oraz rozporządzeniem z dnia 15-go października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 poz. 866) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 7 marca 1934 r. w sprawie wstrzymania stopni starszeństwa dla pracowników umysłowych górnośląskiego przemysłu górniczo-hutniczego, podanemu w załączeniu do niniejszego rozporządzenia, nadaję moc obowiązującą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Minister Opieki Społecznej
(—) Dr. St. Hubicki.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa.
L. dz. 3. Katowice, dnia 7 marca 1934 r.

Przewodniczący inż. Kossuth.
Sekretarz: Matysik, Naczelnik Kanc. Urz. Woj. Śl.

Ławnicy:

po stronie pracodawców:
1) dyr. Lebiedzik,
2) dyr. Rzepka,
3) dyr. Dr. Poniński.

po stronie pracobiorców:
1) sekretarz Sroka-Sierosławski,
2) rewident Zawisza,
3) sekr. Peschka—Afabund.

Do rozprawy stawili się ze strony wnioskodawcy:

A) 1. Związek Pracodawców Górniczo-Hutniczych w Katowicach — wicedyrektor Tarłowski, pełnomocnik.

B) Ze strony pozwanej:
Związek Afabund — sekr. Holesch.
Federacja Pracowników Umysłowych — sekretarz Malec.
Polski Związek Pracowników — prezes Maciejewski.
Związek Pracowników Z. Z. P. U. — sekr. Gut.
Związek Pracowników Z. Z. P. — sekretarz Brzeskot.
Związek Pracowników G. D. A. — sekr. Kaiser.
Związek Pracowników D. H. A. — sekretarz Koruszowic.

W sprawie spornej wstrzymania stopni starszeństwa dla pracowników umysłowych górnośl. przemysłu górn.-hutniczego.

Komisja po wysłuchaniu wywodów stron i po naradzie orzeka: Przedłuża się ważność „Umowy taryfowej pracowników umysłowych zakładów należących do Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego" (dotychczas obowiązującej) do dnia 28 lutego 1935 roku, z tem, że jednocześnie przedłuża się ważność wstrzymania szczeblowania, ustalonego w dniu 22 lutego 1933 r. orzeczeniem Komisji Pojednawczej i Arbitrażowej w Katowicach, do dnia 28 lutego 1935 roku (jako dodatek do § 11 ust. 2 tej „umowy taryfowej").

W ten sposób ustalona „Umowa taryfowa" może być wypowiedziana na 1 (jeden) miesiąc przed dniem 28 lutego 1935 r. z tem, że w razie niewypowiedzenia obowiązuje na każdy dalszy rok z jednomiesięcznem wypowiedzeniem.

Strony winny w ciągu 5 dni zgłosić swoją zgodę na to orzeczenie.

(—) Kossuth.

(—) Lebiedzik. (—) Sroka-Sierosławski.
(—) Rzepka. (—) Zawisza.
(—) Dr. Poniński. (—) Peschka.

(Przedruk: z Dz. Ust. Śl. z dnia 16 kwietnia 1934 Nr. 10)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o uznaniu Stowarzyszenia „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej" za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46, 47 i 51 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Zgłoszone deklaracją założycieli z dnia 13 stycznia 1934 r. stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej" uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. (1) Stowarzyszeniu „Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej" nadaje się przywilej wyłączności działania na obszarze całego Państwa w organizowaniu pomocy społeczeństwa dla młodzieży szkół wyższych w następującym zakresie:

a) współdziałania z władzami rządowemi i samorządowemi we wszelkich akcjach podejmowanych przez nie na pomoc dla młodzieży szkół wyższych;

b) współdziałania z władzami szkół wyższych w udzielaniu pomocy i sprawowaniu opieki nad młodzieżą tych szkół i jej stowarzyszeniami.

(2) W powyższym zakresie Towarzystwo jest jedynem stowarzyszeniem, które może otrzymywać od władz, zakładów i instytucyj państwowych i samorządowych zasiłki, subwencje i inne środki przeznaczone na pomoc młodzieży szkół wyższych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Jędrzejewicz
Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 34, z dnia 20 kwietnia 1934 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 30 marca 1934 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych.

Na podstawie art. 6 i 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, której tekst jednolity został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 sierpnia 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 481), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 583) wprowadza się następujące zmiany:

§ 12. otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Nadawca paczki żywnościowej z zawartością, ulegającą zepsuciu może zarządzić, aby na wypadek jej niedoręczalności:

a) zwrócono paczkę natychmiast,

b) doręczono paczkę innej osobie w tem samem miejscu przeznaczenia za ściągnięciem lub bez ściągnięcia pobrania,

c) sprzedano paczkę na jego rachunek; może on również

d) zrzec się paczki na rzecz poczty.

W wypadku wydania zarządzenia pod b) nadawca może wydać jako drugie zarządzenie, jedno z wymienionych pod a) lub c).

2) Paczki żywnościowe z zawartością ulegającą zepsuciu, co do których nadawca nie wydał zarządzeń, przewidzianych w pkt. 1 niniejszego paragrafu, w razie niedoręczalności adresatowi sprzedaje się w drodze przetargu na ryzyko i rachunek nadawcy.

3. Jeżeli zostanie stwierdzone, że zawartość paczki żywnościowej jest już zepsuta, wówczas, bez względu na zarządzenie nadawcy, zawartość paczki niszczy się komisyjnie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 34, z dnia 20 kwietnia 1934 r.)

Wojewoda Śląski.
Nr. A. III-1/102 a/1. Katowice dn. 30 marca 1934.

OKÓLNIK Nr. 5

w sprawie zasad i sposobu podziału wód otwartych na obwody rybackie.

Na podstawie artykułu 18 ustawy z dnia 22. grudnia 1933 r. o rybołówstwie (Dz. U. Śl. Nr. 30. poz. 62), zarządzam jak następuje:

Wszystkie wody otwarte przydatne do rybołówstwa, podzielone będą na obwody rybackie według następujących zasad:

1. Każdy obwód rybacki powinien obejmować obszar wody nieprzerwany żadnemi innemi użytkowaniami rybackiemi, aby wykonywanie czynności rybołówczych i przedsiębranie zabiegów gospodar-

czych, zmierzających do utrzymania stanu rybności obwodu i użytkowności jego miejsc połowu nie doznawało przeszkód ze strony innych osób zainteresowanych w rybackiem użytkowaniu wody otwartej, na której biegu znajduje się obwód rybacki. — Również dla zachowania jednolitości typu obwodu rybackiego na biegu wód płynących nie mogą stanowić jednego obwodu odcinki rzeczne, należące z natury swej do różnych krain rybnych, w których ze względu na wybitne różnice warunków biologicznych i przeważnie występowanie odmiennych przewodnich gatunków ryb powinien być stosowany odmienny typ gospodarstwa i sposób użytkowania rybackiego.

2. Rozciągłość i wielkość obszaru wodnego, objętego obwodem rybackim, powinna w myśl art. 17, wspomnianej ustawy zapewniać mu samowystarczalność warunków hodowlanych i to zarówno przez utrzymanie jednolitości typu gospodarczego wód włączonych do obwodu, jak i przez zapewnienie obwodowi rybackiemu miejsc odpowiednich do naturalnego odnawiania się i wzrostu pogłowia ryb właściwych charakterowi tego obszaru wodnego. Do obwodu rybackiego powinny być włączone mniejsze dopływy oraz te opuszczone łożyska i odnogi rzek, które z głównym korytem posiadają stałe lub okresowo powtarzające się połączenie przydatne do przypływu ryb, o ile obszary tych wód nie nadają się do utworzenia odrębnych obwodów rybackich. Każde jezioro traktować należy zasadniczo jako samowystarczalną całość, odpowiadającą warunkom obwodu rybackiego. Do obwodu rybackiego, utworzonego na jeziorze powinny należeć wszystkie jego dopływy i odpływy nie nadające się do utworzenia odrębnych obwodów oraz odpowiednie odcinki rzek wpadających lub wypływających z jeziora, jeżeli zachodzi tego potrzeba z uwagi na całość gospodarczą obwodu.

Podział na obwody rybackie powinien obejmować wszystkie łączące się z sobą wody bez względu na stopień ich rybackiej wartości użytkowej, aby w najbliższem sąsiedztwie obwodu nie pozostawić wód otwartych w stanie niezagospodarowania.

Przy opracowaniu projektu podziału wód na obwody rybackie, poza dokładnem studjum materjału kartograficznego z użyciem map w skali co najmniej 1:100,000, Urząd Wojewódzki posługiwać się będzie sprawdzeniem faktycznych stosunków na gruncie. — Oznaczenie granic każdego obwodu rybackiego obejmować będzie wymienienie biegu względnie łożyska wód otwartych, włączonych do obwodu z podaniem wyraźnych punktów orjentacyjnych, znajdujących się na brzegu, na początku i w końcu granicy obwodu oraz nazwy powiatu i gmin, na których obszarze obwód się znajduje.

Podział wód otwartych na obwody rybackie, poza dokładnem wymienieniem wód włączonych do obwodu i opisaniem jego granic, zawierać powinien szczegółowe uzasadnienie podziału z dokładnem wyznaczeniem granic obwodu na mapie, która będzie przechowaną w aktach Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Orzeczenia Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego o utworzeniu obwodu rybackiego, o zmianach granic poprzednio utworzonych obwodów, zarówno jak orzeczenia o uznaniu pewnych obszarów wód otwartych za obwód rybacki własny podawane będą do wiadomości zainteresowanych przez publiczne ogłoszenie we właściwych gminach nadbrzeżnych w sposób praktykowany; nadto ogłoszenia te będą ogłaszane w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego z podaniem dorzecza, numeru kolejnego i nazwy obwodu, dokładnych jego granic, nazwy wód włączonych, oraz właściwej dla każdego obwodu powiatowej władzy administracji ogólnej.

Wojewoda Śląski.
(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk: z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dnia 17 kwietnia 1934 r. Nr. 12).

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU
z dnia 30 marca 1934 r.
L. D. V. 6131/4/34
w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1934.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W uzupełnieniu okólnika z dnia 6 grudnia 1933 r. L. D. V. 53573/4/33 Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do zezwalania przedsiębiorstwom handlowym, obowiązanym do wykupienia w 1934 r. całorocznych świadectw przemysłowych, kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych, na nabywanie półrocznych (zamiast całorocznych) świadectw przemysłowych kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych, uprawniających do prowadzenia przedsiębiorstwa w ciągu całego 1934 roku.

Wspomniana ulga może być udzielana na indywidualne podania płatników w trybie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) pod warunkiem, iż wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów, względnie prowizorycznie obliczonych obrotów dla przedsiębiorstw powstałych w roku 1933 lub 1934, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 3.000 zł.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że całkowite zwolnienie od obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego na rok 1934 może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach przy ścisłem zastosowaniu warunków, przewidzianych w cz. II p. 2 okólnika z dnia 6 grudnia 1933 r. L. D. V. 53573/4/33.

O niniejszem zarządzeniu należy zawiadomić urzędy skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

(Przedruk z Dz. U. M. S. Nr. 11, z dnia 20 kwietnia 1934.)

Wydział Powiatowy
w Katowicach
L. P. V 19/13.

Z dniem 8 maja br. zamkniętą zostanie z powodu robót drogowych szosa powiatowa Bańgów—granica powiatu — Bytom na przeciąg 3-ch tygodni. Objazd przez Michałkowice.

Przewodniczący
(—) wz. Richter.

Komunikaty.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

403. (art. 26 i 128). I. § 49 r. w. s. ma zastosowanie również do czeków, podlegających opłacie stemplowej w myśl §-u 128 u. o. s. Jeżeli więc czek taki zostaje wydany z książeczki grzbietowej z pozostawieniem talonu, a opłata stemplowa (bez dodatku 10 proc.-wego) nie przewyższa 300 zł. (§ 19 punkt „f" r. w. s.), to należy opłatę stemplową uiścić przez naklejenie znaczków stemplowych na linji, oddzielającej czek od talonu; każdy znaczek stemplowy ma być naklejony pionowo w ten sposób, żeby część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi książeczki.

Opłata od czeku, wydanego z książeczki grzbietowej z pozostawieniem talonu, może być uiszczona nietylko w sposób, podany w ustępie poprzednim ale też w sposób, wskazany w § 168 r. w. s.

II. Osoba, której izba skarbowa zezwoliła na bezpośrednie uiszczanie opłat stemplowych od czeków (art. 25 u. o s.; § 42 r. w. s.), ma prawo uiszczać w ten sposób opłaty stemplowe nietylko od czeków, które ta osoba wystawia, ale też od tych, które otrzymała jako indosatarjusz albo przez wręczenie jej czeku, zaopatrzonego w indos in blanco lub wystawionego na okaziciela lub wymieniającego ową osobę jako remitenta albo odbiorcę zapłaty.

Ministerstwo Skarbu zarządza na podstawie art. 177 u. o. s. zaniechanie wymierzenia podwyżki stemplowej poprzednikom osoby, określonej w ustępie poprzednim (wystawcy, indosantom, poręczycielom) w przypadku, gdy osoba ta tego samego dnia, w którym czek otrzymała i to niezwłocznie po otrzymaniu, zapisała czek do „rejestru opłat stemplowych, uiszczanych bezpośrednio" (§ 43 r. w. s.) oraz zaopatrzyła czek w adnotację, przewidzianą w ustępie drugim §-u 43 r. w. s. (L D. V. 9038/5/34).

404. art. 72 i 90). Pisma zakładów opiekuńczych (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 90), wystosowane perjodycznie do organu związku samorządowego, wymieniające nazwiska pensjonarjuszów (art. 2 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726), ilość dni, przez które każdy z nich przebywał w zakładzie oraz kwotę, należną co do każdego pensjonarjusza — pisma te nie mają być uważane za rachunki w rozumieniu art. 72 i 90 u. o. s., jeżeli zakład posiada zaświadczenie danego związku samorządowego, iż kwoty, które związek samorządowy wypłaca zakładowi opiekuńczemu według normy, ustalonej w umowie z zakładem opiekuńczym — art. 7 powołanej ustawy, z r. 1923), nie stanowią pełnego pokrycia kosztów utrzymania, pensjonarjuszów, lecz pokrywają te koszta tylko w części. W takim bowiem wypadku kwoty, wypłacane przez związek samorządowy zakładowi opiekuńczemu, mają charakter subsydjów, a pisma o których mowa, mają na celu jedynie umożliwienie związkowi samorządowemu orjentacji co do wysokości subsydjum (L. D. V. 10615/5/34).

(Przedruk z Dz. U. M. S. Nr. 9, z dnia 30 marca 1934 r.)

Sylwester Październik
Mistrz zduński
i zaprzysiężony biegły sądowy w zakresie spraw zduńsko-kaflarskich na okręg Sądu Powiatowego w KATOWICACH
SIEMIANOWICE ŚLĄSKIE
ul. Bytomska 7. Telefon 231-28.

Gestetner
Polska Spółka
Maszyn do Powielania
Sp. z o. o.
WARSZAWA
ul. Zgoda 9. Telefon 745-15, 745-25
KATOWICE, ul. Kopernika 12, tel. 305-54
POZNAŃ, Stary Rynek 84, telefon 20-87
LWÓW, ul. Bielowskiegu 6, telefon 29-38
KRAKÓW, ulica Podwale 7, tel. 115-04

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 23108